

Beszámoló

Kolcza Rebeka vagyok, szabadúszó színész Kolozsváron, valamint a baróti Alteregó színházi csoport vezetője. A csoportot 2013-ban alapították, amelynek három évig aktív tagja voltam. A színművészeti egyetem elvégzését követően vettem át a csoport vezetését, és azóta célom, hogy a közösségi színház eszközeivel értékes és megszólító előadásokat hozzunk létre.

Az ösztöndíj támogatásával egy új előadás létrehozásán dolgoztunk, amely a korábbi „Nálunk ilyen nincs!” című produkciónk folytatása. Az előző előadásunk pozitív fogadtatásban részesült és egyértelmű igény mutatkozott a történet folytatására. Ez inspirált bennünket arra, hogy továbbgondoljuk a karaktereket és új helyzetekbe helyezzük őket. Az új előadásunk címe: “Minden jó, ha...” és a középpontjában erdővidéki figurák állnak, akik hétköznapi, mégis mély kérdéseket hordozó élethelyzeteken keresztül jelennek meg a színpadon. A darab az önmegvalósítás, a párkapcsolatok, a karrier és az emberi kapcsolatok témáit járja körül. A választott műfaj ezúttal is a komédia, mivel meggyőződésünk, hogy a humor segítségével a közönség könnyebben kapcsolódik ezekhez a kérdésekhez, és nyitottabban fogadja a mélyebb tartalmakat is.

A tervezett időbeosztást sikerült tartani: a próbafolyamatot tavasszal valósítottuk meg, nyáron sor került a baróti bemutatóra, majd az őszi időszakban turnéra indultunk. Az előadást összesen öt különböző helyszínen mutattuk be Erdővidéken, ami számunkra fontos visszajelzés volt arra nézve, hogy a projekt elérte célját. A közönség részéről pozitív visszajelzéseket kaptunk, és különösen értékes volt számunkra, hogy olyan településekre is eljuthattunk, ahol ritkán van lehetőség színházi előadások megtekintésére.

A turné menete

A baróti bemutatóra július 29.-én került sor. Majd egy kisebb szünetet követően novemberben útnak indultunk. Turnéhelyszíneink: Erdőfüle, Vargyas, Bibarcfalva, Nagybacon. Ezen kívül ismét meghívást kaptunk a Szelterszfürdői Lazulós fesztiválra. A turnénk első napján meleg fogadtatásban részesültünk Erdőfülén. Második napunk Vargyason telt, ahol egy kicsit kevesebb nézőnk volt, de annál energikusabb előadást láthattak, itt a színpadi jelenlét volt a

legerősebb, a diákok fókuszáltak voltak. A harmadik napon Bibarcfalván játszottunk népes közönségnek. Az energia nem lankadt, a diákok hősiességgel játszották végig a három napot. Minden nap két órákor találkoztunk, kimentünk a helyszínre, felszereltük a díszletet és amíg a fénytechnikusunk is beállított mindent, addig ebédeltünk. Majd fénypróba következett, jeleneteket próbáltunk ki és alakítottuk azokat a különböző kultúrotthonok színpadára. Majd fél hétkor megnyitottuk a kapukat és vártuk a nézőket. A diákok készülődtek, együtt fogadtuk és köszöntöttük nézőinket. Hét órákor el is kezdtük az előadást, majd az előadás után búcsúztunk a nézőinktől. Az összepakolás alatt átbeszéltük az adott napi előadást és végül hazautaztunk. Még egy kis szünetet követően Nagybaconban is ugyanez a program várt minket.

Érdekességek

A baróti bemutatón egy kisebb játékkal is készültünk a nézőknek. Minden néző kapott egy cetlit, amelyen azt írta: "Egészt ki a mondatot: Minden jó, ha..." Az előadás elkezdése előtt megkértem a nézőket, hogy írják le, hogy ők milyen helyzetekben érzik, hogy teljes az életük. A leggyakoribb válaszok a: család, szeretet, béke, egészség. Sikertelt egy kicsit magunkba pillantani és megvizsgálni, hogy mire vágyunk és mi van már jelen az életünkben.

A turné második napján Teklesz Vilmát, az ügyvédet játszó színjátszósomnak elment a hangja. Azonnal improvizálnunk kellett a helyszínen, mikroport nem volt opció ezért rájátszottunk a helyzetre és néma ügyvédünk volt, az előadáshoz adtuk hozzá egy álomszerű jelenetet, amelyben Vilma a karrierjéről és elismerésről álmodozik, ezt mind fénytechnikával és hangfelvétellel valósítottuk meg. A többi jelenet szövegeit a többi diák vette át, ami komikumot adott hozzá az előadáshoz. A harmadik napon is ugyanezt a szerkezetet adtuk elő, majd az utolsó helyszínre már a régi felállásban játszottunk. A diákok alkalmazkodó- és problémamegoldási képességeket mutattak, a változtatásokat és helyzetet magabiztosan kezelték.

A turné utolsó megállóját a nagybaconi kürtőskalács reklámautójából hirdettük.

Az ösztöndíj felhasználása

Az ösztöndíj nagyban segített az én Kolozsvárról Barótra való leutazásomban, valamint a csapat turnéhelyszíneire való kiszállásában. Ezen kívül videóanyag és plakátok készültek

promóciós anyagok céljából. Az előadásokra hívtunk fotóst, aki megörökítette az előadás pillanatait is. Az előadás nagyon fontos kiegészítője volt a fénytechnika, ezáltal sikerült az előadásunkat gazdagítani különféle fénybeállításokkal, fűgéppel, mozgó reflektorokkal, amelyek nagyban emelték az előadás vizuális minőségét. A turnénapok hosszadalmas pakolászásai, próbái közben ebédszünetet is tartottunk a csapattal.

Az alkotófolyamat során öt fiatal diákkal dolgoztam együtt, akik nagy lelkesedéssel és kreativitással vettek részt a próbákon. A közös munka egyik legfontosabb tapasztalata az volt számomra, hogy a fiatalok képesek saját élményeiket és gondolataikat beépíteni az előadásba, ezáltal személyesebbé és hitelesebbé téve azt. A próbafolyamat nemcsak szakmai fejlődést jelentett számukra, hanem közösségépítő élmény is volt. A sok találkozás során jövőbeli terveken is eszeltünk, amelyek egy táborot is magukba foglalnak, ez a következő projektem, amelyen mostantól dolgozok. Személyes szempontból ez az időszak megerősített abban, hogy a színház számomra nem csupán szakma, hanem közösségteremtő erő is.

Összességében az ösztöndíj lehetőséget biztosított arra, hogy egy hosszabb távú, közösségi alapú színházi projektet valósítsunk meg. Az előadás létrejötté, a turné sikere és a közönség visszajelzései mind azt mutatják, hogy az ilyen jellegű kezdeményezéseknek helye és értelme van. A jövőben is szeretném folytatni ezt az irányt, és további előadásokkal megszólítani a helyi közösségeket.

